

مِثِه پاییز زرد اومدم

(مِثِه پاییز زرد اومدم، پُر غُصّه و درد اومدم
سائلِ پسرِ توأم و، درِ خونه‌ی مرد اومدم) ۲

(مردِ مرداسِ پِسرِت، مَرَهَمِ دَرَداسِ پِسرِت
شَفای امروزِ همه، شافِیعِ فَرَداسِ پِسرِت) ۳

(پسراتِ یِکی یِکی، رفتن و شهید شدن
پیشِ چشمِ فاطمه، همه رو سفید شدن) ۲

(مردِ مرداسِ پِسرِت، مَرَهَمِ دَرَداسِ پِسرِت
شَفای امروزِ همه، شافِیعِ فَرَداسِ پِسرِت) ۲

(تو ندیدی یا اُمّ بنین، قَمَرِت شده نقشِ زمین) ۲
ندیدی بی بی اُمّا حالا، بیا حالِ حسینو بین

زاره زاره پِسرِت، دل بی قرارِ پِسرِت
دیگه یه مَرَدَم میون، حرم نداره پِسرِت

پِسرِت که خورد زمین، سِپَرِ حسین شکست
پناهِ حرم که رفت، گَمَرِ حسین شکست

پاشو دلشوره گشته مَنو، میری می شگنی پُشتِ مَنو
چه جوری یه تَنه تا حرم، بیرم آخه این بَدَنو

روی تو مُبَهَمه و، چشم و اَبَروت دَرَهَمه و
تو بی تابِی روی زمین، بی تابِ تو حرمو

پاشیده شد سَری، که تا بَزَم می میره
یه جوری شده فقط، از بغل روو نی میره

مَرَدِ مَرَداسِ پِسرِت، مَرَهَمِ دَرَداسِ پِسرِت
شَفای امروزِ همه، شافِیعِ فَرَداسِ پِسرِت

زینم بی تو خواب نداره، نباشی کی هَواشو داره
تو راضی میشی تِشنه بشه، حرمِله بَراش آب بیاره

پاشو اُمیدِ همه، خیمه هامون غرقِ غمه
ای خوش غیرت می بینی، نامَحَرَم توو حرمه

تو نباشی با حرم، بد میشه برای من
خواهَرِت اَسیر میشه، توو یه عِدّه بد دَهَن

مَرَدِ مَرَداسِ پِسرِت، مَرَهَمِ دَرَداسِ پِسرِت
شَفای امروزِ همه، شافِیعِ فَرَداسِ پِسرِت
